

82. Σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης*

Από καιρό έτοιμαζόταν τό νομοσχέδιο γιά τό Σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης καί μάλιστα είχε συνδυασθή μέ τήν νομιμοποίηση τών όμοφυλοφιλικῶν σχέσεων. Τό νομοσχέδιο, τό όποιο πρόκειται νά κατατεθῆ στήν Βουλή, σύμφωνα μέ δήλωση τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δέν περιλαμβάνει διατάξεις γιά τούς όμοφυλόφιλους, ἀλλά ἐπιλύει διάφορα ἄλλα κοινωνικά ζητήματα.

Τό θέμα αὐτό μπορεῖ νά ἀντιμετωπισθῆ ἀπό πλευρᾶς Πολιτείας καί ἀπό πλευρᾶς Ἐκκλησίας, διότι ἄλλος εἶναι ὁ ρόλος τῆς Πολιτείας καί ἄλλος ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Πολιτεία, κατά πρῶτον, ἐνδιαφέρεται γιά τήν ἐπίλυση κοινωνικῶν προβλημάτων, δεδομένου ὅτι στήν κοινωνία μας ζοῦν καί πολλοί ἄνθρωποι, οἱ όποιοι δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Φυσικά, οἱ νομοθετικές ρυθμίσεις τέτοιων θεμάτων πρέπει νά γίνωνται μέ προσοχή, νά μήν ἀφίστανται τοῦ κοινοῦ Δικαίου, διότι ὁ νόμος δέν εἶναι ἀπλῶς γιά νά ἐπιλύη κοινωνικές διαφορές καί νά ἱκανοποιῆ τίς ἐπιθυμίες τών ἀνθρώπων, ἀλλά καί νά τούς παιδαγωγῆ. Αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό σημεῖο, τό όποιο δυστυχῶς δέν ἀντιμετωπίζεται σωστά.

Ἐνας σημαντικός κίνδυνος γιά τό νομοσχέδιο αὐτό βρίσκεται στό ὅτι εἰσάγεται ἢ ὑπονοεῖται κατά κάποιο τρόπο μιά τρίτη μορφή γάμου. Μέχρι τώρα στήν Πατρίδα μας ἰσχύει ὁ θρησκευτικός γάμος καί ὁ πολιτικός γάμος. Τώρα εἰσάγεται καί ἕνα εἶδος τρίτου γάμου. Βεβαίως, στίς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ διαβάζουμε ὅτι δέν πρόκειται περί τρίτου γάμου. Ὅμως, τό κρίσιμο σημεῖο εἶναι ὅτι πρέπει νά ξεκαθαρισθῆ σέ τί διαφέρει τό Σύμφωνο ελεύθερης διαβίωσης ἀπό τόν πολιτικό γάμο. Καί τό ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι: Πατί οἱ λεγόμενες νέες διευκολύνσεις δέν τίθενται στίς ἤδη ὑφιστάμενες διατάξεις περί πολιτικοῦ γάμου; Νομίζω ὅτι δημιουργεῖται ἡ ὑποψία ὅτι τό Σύμφωνο ελεύθερης διαβίωσης πού διαχωρίζεται ἀπό τόν πολιτικό γά-

* *Ἐλευθεροτυπία*, Μάρτιος 2008

μο μπορεῖ νά θεωρηθῆ ὡς γέφυρα εἰσαγωγῆς, ὕστερα ἀπό λίγο, τῆς ἀναγνώρισης κάθε εἴδους ἄλλων σχέσεων.

Ἡ Ἐκκλησία, ἔπειτα, ἐνδιαφέρεται γιά τήν ἀνύψωση τοῦ κοινωνικοῦ βίου καί τοῦ ἀνθρώπου, τήν θεραπεία τῶν παθῶν, τήν καλή λειτουργία τῆς οἰκογένειας καί γι' αὐτό θά πρέπει νά ὑπάρχη συνεργασία μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στήν θέσπιση νόμων πού θά ἀναφέρωνται στήν οἰκογένεια.

Αὐτό ἄλλωστε ἤθελε καί ὁ νομοθέτης μέ τήν διάταξη τοῦ 3^{ου} ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στό ὁποῖο γίνεται λόγος ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετὰ τῆς Πολιτείας, προκειμένου περί θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ὡς ... τῆς ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας...». Ἐδῶ γίνεται λόγος γιά ἐξύψωση τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας καί ὄχι γιά ὑπονόμευσή τους.

Πέραν τούτου ἡ Ἐκκλησία, ἐνῶ ἐνδιαφέρεται γιά τά μέλη της, δέν ἔχει οὐσιαστικό λόγο γιά τούς ἄλλους πού δέν εἶναι ἐνεργεῖα καί δυνάμει μέλη της. Ὅμως, καί ἡ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία θά πρέπει νά ἐνδιαφέρεται πρωτίστως γιά τήν ποιμαντική τοῦ Χριστιανικοῦ γάμου καί τῆς ζωῆς τῆς οἰκογένειας. Γιατί ἡ πραγματικότητα δείχνει ὅτι, δυστυχῶς, δέν ἔχουμε ἐμεῖς οἱ Κληρικοί οὐσιαστική ἐπικοινωνία μέ τήν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων πού δέχονται τίς εὐλογίες τοῦ Χριστιανικοῦ γάμου. Πόσοι ἔγγαμοι Χριστιανοί ζοῦν σύμφωνα μέ τήν παράδοση τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας; Καί πόσοι Κληρικοί ἐνδιαφέρονται πραγματικά γιά τήν προετοιμασία τῶν νέων γιά τήν ἀνάπτυξη Χριστιανικῆς οἰκογένειας καί τήν προκοπή τῶν ἐγγάμων πού τέλεσαν ὀρθόδοξο γάμο;

Τό πρόβλημα εἶναι πολύπλοκο καί δέν ἐξαντλεῖται σέ μερικές δηλώσεις πού ἔχουν ἔντονο τό συνθηματολογικό στοιχεῖο.